

Zápis z jednání pastorační rady farnosti Svitavy dne 13.1.2017

Přítomní.: o.V. Dolák, o. P. Krajčovič, M. Holubová, B. Homolová, H. Půlkrábková, S. Nádvořnicková, A. Pavlíček, J. Poštulka, V. Poštulka, M. Matoušek, P. Ingr, M. Rus, Z. Pešina, P+A+G Gruberski

Úvod, modlitba

Úkol pro setkání farní rady od otce arcibiskupa: viz příloha

- přečtení a meditace o textu a následně debata o jednotlivých bodech.
- Návrhy a zkušenosti, například častější informace o aktivitách farnosti v tisku, úvahy o možnostech jednotlivých společenství.

Co jsme prožili:

- * oslavy blahořečení otce Engelmara
- * Vánoce, poděkování zpěvákům
- * Tříkrálový průvod, menší účast nejspíše vlivem chladného počasí.

Další připomínky:

B.. Homolová: informace o stěhování charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby na ulici Polní

M. Holubová: návrh otevřít kostel pro veřejnost o Vánocích

Z. Pešina: Noc kostelů 2017 bude 9.6., otevřeme všechny kostely a kaple, u sv. Jiljí by mohla být možnost rozjímání v tichu.

Otec Václav:

- o arcidiecézní forum mládeže, hledá se zástupce farnosti
- o nabídka: vlaková pouť do Lurd 5.9.-12.9., informace u o. Václava
- o první svaté přijímání bude 18. nebo 25. 6. podle domluvy s rodinami prvokomunikantů, možnost spojit oslavu s farním odpolednem
- o farní duchovní obnova, zatím není jisté, budou osloveni přednášející
- o je trvale otevřeno zádveří kostela v Hradci nad Svitavou, možnost návštěvy

Závěr a požehnání

Další setkání PR bude 12.5.2017 v 18:45

zapsal Pavel Ingr 13.1.2017

Farní rady – úkol pro společná setkání v roce 2017

Zodpovědnost za diecézi neseme společně. Proto je třeba se společně dívat na situaci a společně řešit problémy. V kostelích ubylo lidí, ubylo biřmovanců i seminaristů. Jestli se situace nezmění, budeme po čase muset farnosti, které nejsou živé, sloučit s jinými, případně opustit kostely. V každé farnosti spolu s farářem nesou spoluzodpovědnost zvláště farní rady (pastorační i ekonomické). **V každé farní radě je třeba si položit několik otázek**, na které budeme hledat odpovědi nejen v teoretické diskusi, ale i konkrétními činy. Někde mají zkušenosti, někde zatím jen nápady. Ty je třeba se pokusit realizovat. Zapojit se musí každá farnost, která chce mít budoucnost.

- Co uděláme u nás, abychom byli přitažliví jako místní církve, aby nás přibýlo?
- Jak oslovíme vlažné a vzdálené, co nabídneme hledajícím?
- Co musíme změnit, abychom měli co nabídnout, kam pozvat, čím oslovit, aby se jim u nás líbilo, aby je oslovila Boží přítomnost mezi námi?
- Máme v těchto oblastech nějaké zkušenosti? Jaké?
- Jak přispívají k životu farnosti řehole, katolické spolky, hnutí, zbožná sdružení a společenství (Orel, Mariánské kněžské hnutí, Neokatechumenát, Fokolare, Modlitby matek a Modlitby otců, Fatimský apoštolát, třetí řády, Přátelé Beránka, Eucharistická hodina...) Jak s nimi můžeme rozvinout lepší spolupráci a více je zapojit?
- Jaké zkušenosti máme s lidovými misemi, kurzy alfa, farními buňkami či jinými pastoračními projekty?
- Co potřebujeme k oživení naší farnosti od biskupa, či kurie a pastoračních center?

Zasedání farních rad se mohou opakovat, dokud se nedojde k uspokojivým závěrům. Na zasedání je vhodné pozvat i aktivní laiky, kteří nejsou členy farní rady, zvláště zástupce řeholí, církevních hnutí a společenství. Jednotlivé farnosti vyhotoví shrnující zápisy a své příspěvky přednesou na **setkání farních rad svého děkanátu**. Cílem je získat zkušenosti jiných a nabídnout své vlastní.

Shrnující zápis ze společného zasedání farních rad děkanátu (včetně seznamu zapojených farností) **přednese děkan na zasedání děkanů** (za přítomnosti vedoucích pracovníků pastoračních center) v listopadu 2017. Práce je součástí přípravy na Rok evangelizace.

Program setkání

Jednotlivá setkání mohou začít společnou modlitbou a meditací na některé z témat uvedených v příloze. Důležité je si uvědomit, že nejde jen o diskusi, ale zkušenost místní církve, která je otevřená Duchu Svatému a společně naslouchá Božímu hlasu, abychom poznali, co Duch říká církevní obci. Snažíme se jeden druhému naslouchat s láskou a také z lásky se dělit o své myšlenky. Pokud milujeme, umožňujeme Duchu Svatému, který je Láska, aby v nás působil. Proto je ztišení a naslouchání Božímu slovu velmi důležité. Společná práce v tomto duchu je už zkušeností živé církve a podílem na jejím budování.

SETKÁNÍ FARNÍCH RAD – ÚVODNÍ MEDITACE

I.

Scházíme se jako ti, kteří nesou spoluodpovědnost za život církve ve farnosti. Toužíme po tom, aby společenství naší farnosti bylo živé a krásné, aby vyzařovalo Boží přítomnost a přitahovalo nejen nezapojené farníky, ale i ty, kteří se z jakýchkoliv důvodů vzdálili od života církve, nebo jsou teprve hledající. Důležitá je naše věrnost Kristu i otevřenost ke společnosti, krásná bohoslužba, dobré hlásání evangelia i služba lásky všem, zvláště potřebným. Chceme-li takové společenství farnosti, tím víc musí být takovým naše malé společenství farní rady, jakási duše farnosti. Naše pracovní setkání tedy není jen o plnění úkolů či společném hledání. V této chvíli vytváříme a zakoušíme církev jako tajemné Tělo Kristovo, když jsme v jeho jménu, když se radujeme z jeho přítomnosti uprostřed nás.

Pán Ježíš slíbil, že tam, kde jsou v jeho jménu shromážděni dva nebo tři, tam je on sám uprostřed nich.¹ Takové společenství dává příležitost zažít Ježíšovu přítomnost, setkat se s ním, nechat se jím oslovit.

Být v Ježíšově jménu předpokládá, že každý z nás tu teď není ve jménu svém, že každý zapře sám sebe a vyjde ze sebe, nesleduje svoje zájmy. Podobně jako ostatní ve společenství každý z nás hledá postoj lásky, která je začátkem cesty k poznání Krista a sjednocení se s ním. Cesta ke sjednocení se v Ježíšově jménu je společnou cestou. Moje láska naslouchá Božím hlasu ve vlastním srdci i přítomným bratřím a sestřím, dívá se jejich očima, umírá sobě, aby v sobě udělala místo pro druhého, kterého přijímá takového, jaký je. Sebe umenšuje, aby druhý rostl.² Při tom má odvahu se rozdělit o to, co Bůh dává poznat jemu.

Zkušenost ukazuje, že je dobré vyslovit tento dobrý úmysl a vysloveně se ujistit, že chceme vyjít ze sebe a setkat se v Ježíši. Pak nebude výsledek našeho jednání závislý jen na našich slovech či zkušenostech, vzdělání či odbornosti, ale bude dílem Ježíše uprostřed nás. Naše jednání bude zkušeností živé církve, která je viditelným znamením Kristovy přítomnosti ve světě.

Udělejme nyní tento krok a každý vlastními slovy vyjádřeme svou ochotu vyjít ze sebe a spolu s druhými tu být pro Krista. Pak se začněme zabývat tématem dnešního setkání.

II.

Scházíme se, abychom společně hledali dobro církve v naší farnosti. Máme různé představy a zkušenosti, ale ve společenství nám nejde o to, aby se někdo prosadil, nýbrž abychom poznali, co je vůle Boží. Církev není naše, ale Kristova. Proto se ptáme, co On od nás očekává, jak si On představuje svou církev. Jedno je jisté, že máme milovat. To ukládá největší přikázání. Miluj Boha celým srdcem a bližního jako sebe.³ Jak ovšem milovat v různých okolnostech života, jak konkrétně projevovat lásku k různým skupinám farníků i k hledajícím, to musíme teprve objevit.

Jaké jsou zásady spolehlivého hledání Boží vůle v jednotlivých situacích?

Je třeba:

- **Odmítat ducha světa.** *Nepřizpůsobujte se tomuto světu, ale změňte se, obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé.*⁴

¹ Srov. Mt 18,20

² Srov. J 3,30

³ Mt 22,37–39

⁴ Řím 12,2

- **Naslouchat hlasu Ducha ve svém nitru** okamžik za okamžikem. *Žijte duchovně a nepropadnete žádostem těla.*⁵
- **Růst v postoji lásky.** *A za to se modlím: Ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší.*⁶
- **Modlit se, protože poznání Boží vůle je dar:** *...nepřestáváme se za vás modlit a prosit Boha, abyste dobře poznali jeho vůli...*⁷
- **Ukázat se postem.** Daniel dostane poznání ve zjevení po třech týdnech postu. *Od prvního dne, kdy ses rozhodl mít pochopení a pokořit před Bohem, byla tvá prosba vyslyšena a já jsem přišel kvůli tvým prosbám.*⁸

Ujistěme se nyní navzájem, že jsme ochotni vyjít ze sebe a společně naslouchat Božímu hlasu, abychom mohli dobře splnit, co od nás nyní Bůh očekává.

Dříve než začneme diskutovat nad dalšími otázkami, prosme:

Nebeský Otče, ve jménu tvého milovaného Syna, našeho Pána Ježíše Krista, tě pokorně prosíme: ty sám otevři naše srdce a naplň je svým Svatým Duchem, abychom v jeho světle správně poznávali a v jeho síle uskutečňovali to, co od nás očekáváš k užitku naší farnosti a ke tvé slávě. Amen.

III.

Tvoříme společenství, které má být jádrem farnosti. Chceme proto v této chvíli být otevření jeden pro druhého a radovat se z toho, že Zmrtvýchvstalý Kristus je uprostřed nás, když jsme v jeho jménu. Myslíme na nesmírný poklad, který jsme dostali, když jsme přijali víru, našli smysl života, oporu církevního společenství, zdroj milostí ve svátostech, které přijímáme, nejlepší povzbuzení a pevnou oporu uprostřed všech životních nejistot, když víme, že nás Bůh doprovází na každém kroku svou přízní a ochranou, když dává smysl i našim bolestem a křížům, když nám nabízí nebeské dědictví a konečné objetí v otcovské náruči.

Když se raduje ze svého bohatství dobrý člověk, nenechá si všechno pro sebe. Už žalmista volá: *Pojďte a slyšte, co dobrého mi udělal Pán.*⁹ Nemocní, které Ježíš uzdravil, to všude rozhlašovali. A Zmrtvýchvstalý při posledním setkání s učedníky řekl slavnostně: *Jděte, získávejte mi za učedníky všechny národy, křtěte a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.* A abychom se snad nebáli, dodává: *Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!*¹⁰ Kdo jde za Kristem, snaží se k němu přivést druhé, především ty nejbližší. Našimi nejbližšími nejsou jen příbuzní a sousedé, ale celá farnost, za niž neseme spoluodpovědnost.

Při evangelizaci, apoštolátu či misiích nejde o agitaci a přesvědčování, ale o rozdělení se o své poznání dobrého a velkého Boha, o zkušenost s Božím slovem, které opravdu působí to, co říká. Svědectví je přijímáno, když je pravdivé, dosvědčené životem. Síla a působivost slova závisí na životě svědka. Proto sv. Pavel žádá především svědectví života a mluvení, až se lidé začnou ptát po důvodech naší naděje. Tentýž však

⁵ Gal 5,16

⁶ Flp 1,9–10a

⁷ Kol 1,9

⁸ Dan 10,12

⁹ Ž 66,16

¹⁰ Mt 28,18–20

také říká, že víra je ze slyšení. *Každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen. Jak ho mohou vzývat, když v něho neuvěřili? A jak v něj mohou uvěřit, když o něm ještě neslyšeli? Jak o něm však mohou slyšet bez hlasatele? A jak mohou hlásat, jestliže nebyli poslání?*¹¹

Pane, prosíme tě za hlasatele evangelia, kterým je pro farnost v první řadě náš kněz, v každé rodině jsou hlasateli evangelia dětem rodiče. Je kolem nás však ještě mnoho lidí, kteří by také měli slyšet radostnou zvěst o tvé lásce a o naději. Pošli jim svědky a hlasatele. Nemáš-li koho poslat, dáváme se k dispozici. Jen nám ukaž jak a dávej nám sílu. Jsme jen ubohé nástroje, ale věříme, že ty umíš i s takovými pracovat. A především tě prosíme, dej lidem kolem nás tu milost, aby tě přijali.

¹¹ Řím 10, 13–15a